

מ"ת 14628/10/15 - מדינת ישראל נגד מוחמד בורקאן

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט דוד מינץ

18 אוקטובר 2015

מ"ת 14628-10-15

בעניין: מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז
ירושלים (פלילי) עוה"ד מרים בן גל, חן בן שלום

המבקשת

- נ ג ד -

מוחמד בורקאן ע"י ב"כ עו"ד ג'אמיל ג'אברין

המשיב

נוכחים: ב"כ המבקשת עו"ד מרים בן-גל

ב"כ המשיב עו"ד ג'מיל ג'אברין

בהעדר המשיב (לא הובא על ידי שב"ס)

החלטה

זוהי בקשה לעצור את המשיב עד לתום הליכי המשפט נגדו. כתב האישום מייחס למשיב שורה של עבירות בגין השתתפות בהתפרעות, יידוי אבנים, זיקוקים ובקבוקי תבערה לעבר כוחות משטרה.

1. לפי המסופר בכתב האישום, ביום 4.10.15 בסמוך לשעה 20:00, ברחוב נעמי שבשכונת אבו-טור בירושלים, התקיימה התפרעות של כשלושים מתפרעים שיידו אבנים, זיקוקים ובקבוקי תבערה לעבר שוטרים שהיו במקום במסגרת תפקידם. המשיב שהיה רעול פנים השתתף בהתפרעות תוך שצעק ועודד את יתר המתפרעים בקריאות גזעניות. המשיב עצמו יידה לעבר השוטרים אבנים וזיקוקים וכן השליך לעברם שלושה בקבוקי תבערה אשר התלקחו מטרים ספורים מהכוח המשטיר. השוטרים ירו אל עבר המשיב כדורי ספוג, אך המשיב לא נפגע ועזב את המקום בריצה יחד עם יתר המתפרעים. בחלוף כעשר דקות, שב המשיב יחד עם המתפרעים, עמד מאחורי מיכל אשפה שבער וניסה להצית בקבוק תבערה נוסף. השוטרים ירו, שוב, כדורי ספוג לעבר המשיב ובפעם הזו הוא נפגע. המשיב נפל ויתר המתפרעים נסו מהמקום. למשיב יוחסו עבירות של חבלה בכוונה מחמירה בחומר נפץ; ניסיון הצתה; ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות; התפרעות; מעשה פזיזות ורשלנות.

2. ב"כ המשיב חלק על קיומן של הראיות לכאורה לביסוס האמור בכתב האישום והוסיף כי בכל מקרה לא קיימת

עילת מעצר נוכח מצבו הרפואי הרעוע של המשיב אשר איבד את אחת מעיניו מהירי שבוצע לעברו באירוע. הוא הציע שהמשיב ישוחרר למעצר בית מלא בכפר סכנין שבגליל.

3. חומר הראיות המבסס את האמור בכתב האישום מושתת על עדויותיהם של שלושה שוטרים שנכחו באירוע. שלושת השוטרים ערכו דו"חות פעולה ומסרו הודעות מסודרות לפני חוקרי המשטרה. שלושתם סיפרו כאחד את אשר מתואר בכתב האישום. שלושתם סיפרו כי המשיב נראה כאיש הדומיננטי בהתפרעות. אחד מהם אף סיפר כי המשיב זוהה על ידו לא רק על פי פרטי לבושו, אלא גם על פי הצעקות שצעק לעבר חבריו. שלושתם סיפרו שהמשיב לבש גופיה לבנה, ג'ינס בהיר ועטה רעלה אפורה על פניו.

4. לטענת ב"כ המשיב אין בראיות המבקשת כדי לעמוד ברף הראייתי הנדרש להורות על מעצרו של המשיב עד לתום משפטו. כאמור לעיל, האירוע התרחש בשני שלבים. בשלב הראשון צפו השוטרים אל עבר אדם אשר היה לבוש מכנסי ג'ינס וחולצה לבנה שעל פניו עטה חולצה אפורה. אותו איש נצפה על ידי השוטרים משלהב את הרוחות וזורק אבנים, זיקוקים ובקבוקי תבערה לעברם. בשלב השני של האירוע נצפה המשיב הלוכד בגדים זהים לאדם ששלהב את הרוחות בשלב הראשון של האירוע, אך המשיב לא נראה זורק דבר אל עבר השוטרים. אין ידוע, אפוא, גם לשיטת השוטרים, שהמשיב הוא זה אשר השתתף בשלב הראשון של האירוע והתפרע. בנוסף, המשיב נתפס עם חולצה אפורה מגואלת בדם ומכנסי ג'ינס אך ללא חולצה לבנה. דבר זה מאשש את טענתו שהיו אלו השוטרים אשר לקחו את חולצתו האפורה וכיסו בה את ראשו, כדי לשוות לו מראה של רעול פנים בדיעבד. זאת לעומת גרסת השוטרים שהיו לאדם אשר יידה את החפצים לעברם שלושה פרטי לבוש: חולצה לבנה, מכנסי ג'ינס וחולצה אפורה אותה עטה כאמור כרעלה. החולצה האפורה גם לא הוצגה לפני המשיב והוא לא נדרש לתת הסברים אודותיה. כן הצביע ב"כ המשיב על כך שהמשיב נפגע גם מאחורי ראשו. ברם, על פי עדויות השוטרים הם מצאו את המשיב שכוב על פניו. הפצע מאחורי הראש מאשש אף הוא את טענת המשיב כי הוכה על ידי השוטרים. על אלו טען ב"כ המשיב, כי המשיב נתן גרסה אחידה בשתי הודעותיו ואילו הגרסה המיוחסת לו בשעת מעצרו, לפיה כביכול מסר ראשית הודאה, ניתנה על ידו, אם בכלל, לאחר שנורה בכדור הספוג בעינו ואין לבוא עימו חשבון על מה שאמר בנסיבות שכאלו. בכל מקרה, גרסתו של המשיב לפיה הגיע למקום באקראי לא נבדקה על ידי המשטרה, למשל באמצעות קבלת גרסתם של בני משפחתו. בכך הסבה המשטרה נזק ראייתי למשיב.

5. הראיות המצויות בתיק החקירה מקימות תשתית ראייתית לכאורית איתנה ומספקת בשלב הזה כדי להורות על מעצרו של המשיב עד לתום משפטו. אכן, נכון, האיש אשר יידה אבנים, זיקוקים ובקבוקי תבערה אל עבר השוטרים עזב בשלב הראשון את מקום האירוע. ברם, האיש אשר נורה בעינו בשלב השני של האירוע ואשר התברר שהוא המשיב (תעודת הזהות של המשיב נמצאה על גופו של אותו איש: וראו דו"ח הפעולה של השוטר מתוק שלג וכן הודעתו של השוטר עדי פררו), לבש את אותם פרטי לבוש וזוהה בשנית על ידי השוטרים, גם באמצעות קולו והתפקיד שנטל על עצמו בארגון ההתפרעות.

6. גם טענתו של ב"כ המשיב שהמשיב נתפס כשהיו לו רק שני פרטי לבוש, מכנסי ג'ינס וחולצה אפורה, ואילו לפי עדויות השוטרים היה לאותו אדם אשר יידה לעברם את החפצים גם חולצה לבנה, אין בה ממש. שלושת השוטרים כאחד העידו כי המשיב נתפס כאשר הוא לבש מכנס ג'ינס וגופיה לבנה. את חולצתו האפורה עטה המשיב כרעלה על פניו

(דו"ח הפעולה של עדי פררו; דו"ח הפעולה של מתוק שלג; הודעתו של השוטר מתוק שלג; הודעתו של עדי פררו; והודעתו של מאור אדרי). זאת ועוד, לטענת השוטרים, המשיב היה היחיד מבין כל המתפרעים שלבש את אותם פרטי הלבוש כאמור.

7. זאת ועוד, עת נעצר המשיב התגובה הראשונה שמסר עם מעצרו הייתה: "סליחה אני מצטער" (דו"ח המעצר של השוטר מתוק שלג), והשוטר עדי פררו רשם בדו"ח הפעולה שערך בסמוך לאירוע כי עם קבלת טיפול רפואי על ידי חובש מג"ב, כאשר נשאל המשיב מה עשה במקום הוא השיב כי בא "לעזור לחברים שלו שזרקו אבנים וירו זיקוקים ובא להשתתף 'בחגיגה'". אכן, המשיב נסוג מההודאה, או למצער מראשית הודאה זו בהודעותיו המאוחרות ומסר גרסה אחרת. אך אין ספק כי יש ליתן משקל משמעותי להודאתו הראשונה.

8. סופו של יום, אפוא, כאמור, יש די בראיות המבקשת לבסס, ולו לכאורה, את המיוחס למשיב בכתב האישום. טענתו של ב"כ המשיב לפיה החקירה לא הייתה חקירה ממצה ונגרם למשיב נזק ראייתי בשל מחדליה של המשטרה או טענתו בדבר המהימנות שיש לייחס לגרסת המשיב, לפיה הגיע למקום באקראי, תישקלנה במסגרת הראויה להן בתיק העיקרי.

9. ובאשר לעילת המעצר, לא יכולה להיות מחלוקת כי העבירות המיוחסות למשיב מקימות עילת מעצר, ונוכח העובדה שלא השתכנעתי כי קיים כרסום ראייתי בראיות לכאורה, עילת המעצר עומדת בעינה, ודאי נוכח אופיין של העבירות וצוק העיתים בו מצויה המדינה בימים אלו.

לפיכך, למרות מצבו הרפואי של המשיב, הזקוק להשגחה ולטיפול רפואי שוטף, איני רואה מקום לשחררו לעת הזאת לחלופת מעצר ואני מורה על מעצרו עד לתום הליכי המשפט נגדו. חזקה על שירות בית הסוהר שיעניק למשיב את הטיפול הרפואי המיטבי, ואף ילווה אותו לביקורות בבית החולים במידת הצורך, כפי שעשה עד כה.

ניתנה היום, ה' חשוון תשע"ו, 18 אוקטובר 2015, בנוכחות המתייצבים.